

Beste Tony,

Dit is je boek. Straks ontvang je officieel het eerste exemplaar. Ik ben blij dat ik daar iets bij mag zeggen.

In de periode dat we aan jouw boek werkten leefde ik met twee Bijbelverhalen in het bijzonder. Beide verhalen gaan over mensen die hun eigen weg tastend zochten en gingen. Net als jij, ook met een droom.

Het eerste verhaal vind je in Lucas 10. Jezus heeft in Lucas 9 zijn *inner circle* op stage gestuurd, en doet dat nu met een veel grotere groep. Hij stuurt ze op weg met de opdracht om op de plekken waar ze komen contact te maken – verbinding. In het besef dat ze iets te bieden hebben. En dat ze mogen ontvangen van de ander. Wederkerigheid lijkt een centraal begrip.

Jezus nodigt zijn volgelingen uit om te ervaren hoe het is om met een 'Jezusachtige missie' (bijdragen aan dat alles mag gaan worden zoals het God voor ogen staat) en in een Jezusachtige stijl. Die stijl typeer ik met drie woorden: kwetsbaar, beschikbaar en vrijmoedig.

Die Jezusachtige missie' en Jezusachtige stijl herken ik bij jou. De missie, je verlangen dat het anderen goed gaat is een rode draad in je boek. Je bracht kleding naar Tsjechië, kocht werk van kunstenaars, had daar en in Nederland aandacht voor kleine en grote mensen.

Je reisde niet naar Tsjechië als een West-Europese weldoener; maar als een vriendin. Bij soldaten schoof je niet aan als expert; maar als medemens. En geleidelijk aan bij wie je maar ontmoette steeds meer als een gelovige.

Die missie vroeg om ontwikkeling. Je bekwaamde je in pastorale hulpverlening en vooral in de rol van vroedvrouw, die anderen helpt om in aanwezigheid van God een stukje meer open te bloeien – te worden wie ze mogen zijn. Een vroedvrouw die zichzelf in Tsjechië overbodig maakt. Wat jou betreft net als Corrie ten Boom minimaal tot redelijk ver in de 80.

In Lucas 10 nodigt Jezus zijn volgelingen uit om zijn stijl te verkennen: De instructie die ze meekrijgen is: 'Jullie gaan op weg met een missie. Maar dek je nergens tegen in. Neem geen extra's mee 'voor het geval dat...' Ga op weg met niet meer dan jezelf, je vertrouwen op God, en je vertrouwen op de mensen die je gaat ontmoeten. Ontvang wat zij met je delen. En deel wat jezelf ontvangen hebt. Kijk eens wat er dan gebeurt.

Een kanttekening: In het nieuwe testament zie je dat Jezus zich niet alleen maar van deze stijl bedient; net zomin als de vroege kerk. Maar het lijkt wel zijn basisstijl te zijn. Kennelijk vindt hij het belangrijk dat zijn volgelingen deze stijl verkennen – dit register ook op hun orgel laten inbouwen.

Dat was nieuw voor die 70. Maar ze verrast door waar zo'n open, kwetsbare beschikbare manier van aanwezig zijn toe leidde. In je boek beschrijf je hoe dat *in* en *aan* en *door* jou vorm kreeg.

In die delen van de kerk die zoeken naar vernieuwing staat Lucas 10 al ruim tien jaar in de schijnwerpers. Het vermoeden bestaat dat dit verhaal een gelijkenis is voor dat een kerk in de marge niet marginaal hoeft te zijn. Kerken die niet allereerst bezorgd nadenken over overleven (hoe krijgen we mensen binnen) maar bezig zijn met hoe krijgen we onszelf naar buiten – hoe zijn we present in onze netwerken – Lucas 10-achtig. Wat gaat er dan gebeuren? Jouw boek laat zien hoe dat over een jaar of zestig bij jou gegaan is.

In het tweede verhaal waar ik mee leefde, krijgt in de kerk veel minder aandacht. Maar ik moest er werkend aan je boek vaak aan denken. Voor wie dat niet weet: Tony hoort bij een gewone kerk maar begeeft zich in charismatische kringen. Charismatisch is net zoiets als de gewone kerk, maar iets blijer. Veel beter gezegd: de charismatische beweging heeft herontdekt dat geloof niet alleen een overtuiging is en een ethisch kompas, maar dat God, de schepper, hier en nu, erop uit is om mensen, netwerken en organisaties en de schepping te vernieuwen. stukje bij beetje. Maar wel degelijk. Dat is ook jouw diepe overtuiging.

Handelingen 3 is een verhaal dat laat zien wat er gebeurt met mensen op wie de Geest beslag legt. Dat doet wat met hen. Ze worden kwetsbaar beschikbaar. Bestuurders van de geloofsgemeenschap worden kunnen daar erg onrustig van worden, want die houden van geen gedoe, orde en een voorspelbaar verloop van dingen. Zo ook daar. Bezorgd verliezen ze de regie. 'Het doel heiligt de middelen' klinkt ineens logisch en verantwoord. Samen met wat tempelBOA's pakken ze de leerlingen enorm aan. Er is sprake van forse intimidatie.

Als leerlingen weer thuis zijn, gaan ze bidden. Redelijk vrijmoedig. 'We hopen dat u in de gaten hebt wat hier gebeurt God. We worden aangepakt. Dat is onrechtvaardig. En daarom vragen we u...

- niet dat de hogepriester een hartverzakking krijgt
- of Herodes wordt afgezet

- maar *dat wij onze vrijmoedigheid niet kwijtraken.*'

Dat vrijmoedigheid niet wegleekt vond Lucas voor de gelovigen waarvoor hij schreef – eind 1^e eeuw – belangrijk. In de laatste zin van zijn boek Handelingen zoomt Lucas in op Paulus, en schrijft: Paulus had huisarrest; in zijn huurwoning ging hij door, *met alle vrijmoedigheid* – ongehinderd.

Als mensen mij zouden vragen waar dit boek over gaat zeg ik:

Het boek is gekleurd door de auteur, Tony Kalma, een unieke mens. Die je moet je niet proberen na te doen.

Maar het vertelt iets dat breder is dan Tony. Het verhaal laat zien wat er gebeurt als iemand, aangeraakt door de Geest, aan een soort van infuus hangt waardoor de Geest vrijmoedigheid indruppelt. **Het maakt haar kwetsbaar beschikbaar.** Op allerlei momenten is de afweging wat anderen ervan zullen vinden niet doorslaggevend. En als dan over een jaar of 50 je focus vasthoudt (ook een notie uit Lucas 10) dan krijg je zoiets als dit verhaal. Bij iedereen anders dan bij Tony. Maar bij iedereen een betekenisvol leven. Een leven in de marge dat niet marginaal is.

Met dit boek daag je ons uit. Daag je de kerk uit. Het is mogelijk om gefocust te leven – vrijmoedig kwetsbaar beschikbaar te zijn. Dan word je geen saai mens. Integendeel, dan ontstaat iets moois. Dat heb je hier – verwonderd – beschreven. Ik overhandig je graag dit eerste exemplaar en wens je van harte toe dat dit boek gaat bijdragen aan waar jij op hoopt – dat mensen en netwerken hun weg vinden en openbloeien. Door Gods liefde.

Bert Bakker, Bilthoven 10 oktober 2020